

Převrat v Gruzii: Zurabishvili, její rodina a nacisté

lipovylis.cz/wordpress/prevat-v-gruzii-zurabishvili-jeji-rodina-a-naciste

David Z Moravy

7. prosince 2024

Hlášeno říšskému protektorovi SS: Rodina gruzínské prezidentky Salome Zurabišviliové

Zurabišviliová, která pochází z Francie, se na konci prosince tvrdošijně odmítá vzdát své funkce. Pozoruhodné: Zasahování do vnitřních záležitostí cizí země a kolaborace nejsou v rozsáhlé rodině gruzínského prezidenta zcela novým jevem.

von Martin Eulenburg

Salome Zurabishvili je francouzská kariéerní diplomatka, která se narodila v Paříži v roce 1952 a pochází z gruzínské rodiny, která uprchla do Francie po ruské únorové revoluci v roce 1917. V březnu 2004 jí bylo na popud tehdejšího gruzínského prezidenta Michaila Saakašviliho uděleno gruzínské občanství a ve stejném měsíci byla jmenována ministryní zahraničí Gruzie. Zurabišvili se nemusela vzdát svého francouzského občanství a prezident Jacques Chirac diplomatku propustil pro její novou ministerskou roli v Gruzii .

Z otcovy strany má Zurabišvili rodinné vazby na gruzínskou šlechtu a část předrevoluční liberální inteligence carské říše. Rodinná historie její matky Zeinab Kedie, která se narodila v roce 1921, spojuje Zurabishvili s herci v krátkotrvající Gruzínské demokratické republice z doby říjnové revoluce.

Stejná Zeinab Kedia byla dcerou jistého Melchisedeka (zvaného „Meki“) Kedie (1878–1945). Bez nadsázky lze říci, že Kediaové patřili k nejvlivnějším rodinám v Gruzii. V opozici proti bolševikům zastával „Meki“ Kedia v revolučních letech také post šéfa zpravodajské služby v buržoazní, protisovětské Gruzii. Jeho bratr Spiridon Kedia byl v těch letech členem národních demokratů v gruzínském parlamentu.

Syn „Meki“ Kedie, Michael Kedia, se narodil v roce 1902 v Zugdidi ve státě Georgia, začátkem 20. let studoval v Heidelbergu, ale poté odešel s rodinou do Paříže. Michael Kedia byl asi o dvě desetiletí starším bratrem Zeinab – a tedy strýcem Salome Zurabishvili, současné prezidentky dnešní Gruzie (a ne jejího dědečka, jak píše uživatel X „WW2 The Eastern Front“).

Životopis Michaela Kedia ukazuje nejen základní tendence první poloviny 20. století. Ale také neustálé zájmy vlivných rodin, napříč všemi časovými zlomy a změnami systému. V emigraci se s těmito politicko-ekonomicko-geopolitickými zájmy někdy mísí oportunismus a kolaborace.

Michael Kedia se zpočátku politicky angažoval v prostředí emigrantů, kteří uprchli z Kavkazu, který v meziválečném období našel jedno ze svých center v Paříži. Kedia byl kvůli své protisovětské novinářské činnosti již v druhé polovině 30. let v pravidelném kontaktu s japonskou tajnou službou a Abwehrem, zpravodajskou službou německého Wehrmachtu.

Ještě před šesti měsíci jsem netušil, kdo je Salome Zourabichvili, prezidentka Gruzie. Stále se však objevovala na mém krmení každý den, a tak jsem trochu zapátral, abych zjistil, co dělala její rodina během druhé světové války.

Hle, Michael Kedia, Salome Zourabichvili... pic.twitter.com/outkEK6YHM — WW2 Východní fronta (@ShoahUkraine) 5. prosince 2024

Po německé okupaci Francie byla Kedia povýšena do pozice důvěry v Abwehr a byla v úzkém kontaktu s bezpečnostní službou SS a ministerstvem zahraničí. Michael Kedia se nakonec přihlásil Reinhardu Heydrichovi, šéfovi SD SS.

Kedia, který mluvil výborně německy, se snažil odlišit se jako obhájce Kavkazanů ve Francii proti Němcům, přičemž oficiálně zřídil „Kavkazskou styčnou kancelář“ v Paříži, kterou Němci používali ke kontrole kavkazské emigrace ve Francii. Kedia měla také důvěru gruzínské exilové vlády pod vedením sociálních demokratů, která sídlila v Paříži.

V rané fázi druhé světové války Kedia organizovala ve Francii sabotážní skupiny pro německou obranu, které byly sestaveny z emigrovaných Kavkazanů za účelem budoucího nasazení v Sovětském svazu (krycí jméno „Tamara“). Německý útok na SSSR se dlouho připravoval.

Po vypuknutí německé dobytčnické a vyhlazovací války proti Sovětskému svazu Kedia přišel z Paříže do Berlína, kde kromě své práce pro Abwehr pracoval také pro nově vytvořené „Říšské ministerstvo pro okupovaná východní území“ .

Kedia nejenže vystupoval jako jejich neoficiální zástupce díky své pověsti mezi kavkazskými emigranty, ale byl také jmenován mluvčím „Gruzínské národního výboru“ vedoucím kavkazského oddělení „Východního ministerstva“. Prostřednictvím obrany se Kedia zapojila do „operace Šamil“, která měla zajistit dobytí zakavkazských zásob ropy.

V Berlíně Kedia nadále udržoval své kontakty s SD SS, které měl již v Paříži. Bezpečnostní služba SS ze své strany a souběžně s obranou plánovala samostatnou operaci na Kavkaze pod krycím názvem „Operace Zeppelin“. Na rozdíl od Abwehru SD nesledovala ani tak vojenské cíle, jako spíše iniciovala sabotážní a dezintegrační operace mimo přední linie, včetně sovětského území.

Na říšském ministerstvu pro okupovaná východní území byla zřízena samostatná kancelář pro Kavkaz, tzv. „Kavkazský rozvojový štáb“. Kedia se zde také angažoval prostřednictvím své role mluvčího „Gruzínského národního výboru“.

Kromě toho, nezaměňovat se „Stavebním štábem“, existoval „Kavkazský zvláštní štáb“, který měl dočasné sídlo ve Vorošilovsku, dnešním Stavropolu, na severním Kavkaze. Tento „zvláštní štáb“ sloužil jako koordinační bod pro několik německých ministerstev – a byl pod přímým dohledem bezpečnostní služby SS.

Od září 1942 pracoval Michael Kedia ve Vorošilovsku, aby koordinoval činnost Abwehru a SD. Vedle policejních úkolů se hlavní pozornost soustředila na kontrolu pokusů o povstání kavkazských národů a etnických skupin proti Sovětskému svazu. Kvůli průběhu války byl speciální štáb brzy rozpuštěn a Kedia se musela vrátit do Berlína.

Přesto se Němci svého cíle proniknout na Kavkaz nevzdali. Za tímto účelem byla „Zeppelin Company“ provozována v roce 1943 prostřednictvím sítě v Turecku, kterou Michael Kedia vytvořil během svých několika návštěv tam. Sovětské kontrarozvědce se však stále více dařilo tyto operace zastavovat.

Hrozící německá porážka přiměla Kedia, aby hledal kontakt se západními spojenci prostřednictvím svých spojení v Turecku. Ale poté, co byly německo-turecké vztahy v srpnu 1944 přerušeny, musel Kedia zaujmout jiný přístup, aby mohl po předvídatelném konci Třetí říše pokračovat ve svých protisovětských aktivitách.

Kedia si své střídání připravil nepřekvapivě i s pomocí obrany. Kedia využila zmatků kolem dvojitého agenta, který byl již v kontaktu s US OSS a který němečtí zpravodajští důstojníci Wehrmachtu provedli v posledních dnech války v dubnu 1945, tedy před německou kapitulací, v doprovodu svých nadřízených z r. SD a východní ministerstvo dostat do Švýcarska. Tam s Američany prosazoval, aby zajatí Gruzínci, kteří byli v německých službách, nebyli vydáváni do Sovětského svazu.

Není jasné, do jaké míry sloužil Kedia OSS jako informátor, protože americká služba ho měla ve svých seznamech až do prosince 1948. Nakonec byla Kedia internována švýcarskými úřady. Zbídačený a léta vážně nemocný Michael Kedia spáchal sebevraždu v Ženevě v srpnu 1954. V té době byly Salome Zurabishvili dva roky.

Continue Reading

[Previous Osman s dvěma tvářemi](#)